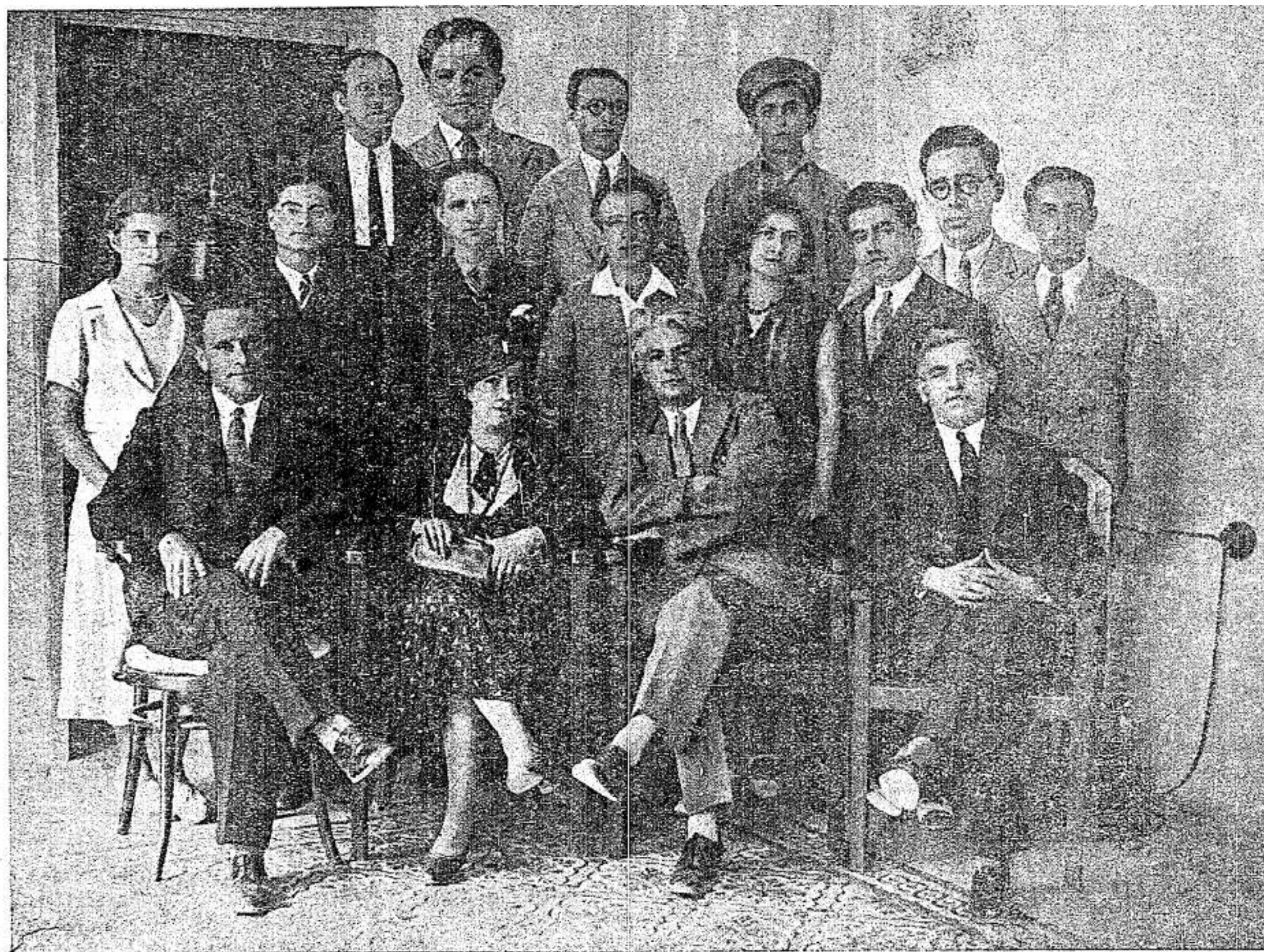

שלשום נפרדו מנהלי "דאר היום", עורכיו, סופרי וידידי מאת מיסדו עורכו הראשי והרוח החיה והמחיה שבו: א' תמר בן-אב"י

המסיבה שנערכה שלשום בערב באולם "דאר היום" לכבוד מר איתמר בן-אב"י, העורך הראשי של עתוננו, לרגלי פרידתו לזמן-מה, נשאה אופי לכבי והעידה על רגשות עמוקים. זו היתה הזדמנות לחשבון נפש מאז הוסדו של העתון, לפני 15 שנה. הנואמים והמבכרים דברו בגלוי לב על מעלותיו והסרונותיו של "דאר היום"; הכרת תודה למיסדו ועובדיו אשר הלכו מהשעה הראשונה בשיטה לחופש הדעות והדיבור.

הנאומים החניניים לכבוד התן הנשף והיובל, אשר נמשכו עד שעה מאוחרת בלילה לא הלאו את המוזמנים הרבים שהיו מסובים לשולחנות ערו-כים כל טוב ושמעו את דברי הנואמים בהתענינות עמוקה. כשבשעה שתיים, אחרי הצות, נסתיימה המסיבה, שררה הרגשה בלב — הרגשה של חני-ניות וסיפוק מיוחד. לכך עזרו בהרבה: ו"ר המ-סיבה ה' י. קרניאל, המוכחה להנהלת בנקטים ואשר בכדיחותיו והדוריו הקולעים, שזרק מדי פעם בפעם באוני המסובים הצליח להחזיר בלכ-בות רוח של שמחה והתרוממות. — הומר וייס-פיש, בן ירושלים, שחזר לפני ימים אחדים מגר-מניה אשר שם השתלם, הנעים בזמירותיו ובקולו הבאריטוני החזק והיפה. זרי הפרחים שנשלחו ע"י מערכת ה"פלטיון פוסט", על ידי הנהלת "הסולל" ועוד.

בחגיגה נוכחו מלבד מנהלי "דאר היום" וחברי המערכת, גם הפרופ' נ. סלושין, א. אלמליח, מ. קלודסקי, גר מכנס, עובד בן-עמ"י, פסח גינזבורג, י. עבאדי, דב קמחי, מ. כרמון, ש. שוארץ, ד"ר א. סלושין, ועוד, למעלה ממאה וחמשים איש.

ה' י. קרניאל פתח בשם ההנהלה והמערכת של "דאר היום" את החגיגה לכבוד ה' איתמר בן-אב"י, הוא ציין כי לבן-אב"י אין שום תואר ושמו בלבד כולל את כל התוארים.

הפרופ' נחום סלושין, בחקירתו המקיפה והחודרת, סיפר כי "יחד עם המסיבה החגיגית לפרידתו של ה' בן-אב"י, נחוג בעוד איוה הרשים את וום הולדת החמשים של התן המסיבה. הוא עוזב את העתון ואינו מחכה לשנת החמשים שלו. אנו רואים בשנוי בדואר היום תקופה הגומרת של 50 שנה ויותר מאז קרא אביו של איתמר לתחית הישפה והעם".

"אנו מודים שאי אפשר יהיה לכתוב את תולדות הישוב במשך חמשים השנים האחרונות מבלי להזכיר את משפחת בן-יהודה אשר מלאה תפקיד גדול, וזכות גדולה ביחוד יש אהרי האב גם לבנו. אני זוכר את איתמר בן-אב"י כהיותו הילד הראשון המדבר עברית, ואחר-כך כבואו לפריז, במקום שהיה תלמיד בבית המדרש למורים, פגשתיו וראיתיו במצבים ובמסיבות שר-נות, ואומר שיש לו אותה התכונה של העתונאי הצרפתי. הוא חי וער. אמנם ירושלים אינה יכולה לשאת לפעמים מה שפריז נושאת ומקבלת בעין יפה. בכתיבתו של ה' בן-אב"י יש מן היופי והחיים שיש בעתונות הצרפתית. ראובן כרייניץ האסתטי כתב לפניו וגם זה מקרוב, על בן-אב"י, העתונאי והסופר המיוחד במינו, ואפילו שמואל רוזנפלד, הפרוש מקובנה, כתב על בן-אב"י שהוא אחד העתונאים היותר חשובים שקמו לנו.

"אני אומר שא"י והמורת נמצאו תמיד תחת ההשפעה הצרפתית, והנה העתון הצרפתי איננו יודע את הכלוף האמריקאי, כי אם את השיחה הנאה הבאה לידי הויה ושירה. הצרפתי מדבר את אשר הוא מרגיש אפילו בתור עתונאי. וזאת שנית: אין ספק שבנו של בן-יהודה השתתף במדה

היה הכבואה של הישוב בירושלים. בו השתתף הישוב, ביחוד היה "דאר היום" הכמה החופשית, וזה כבודו של בן-אב"י, מה שהביא תועלת רבה לישוב, ובשביל שהיה כמה חפשיית מצאו אנשים בלתי מפלגתיים כמונו לנכון להשתתף בו. אני רואה שבן-אב"י, לאחר שעבד וקרב לשנת החמ-שים ולאחר שיש לו עבודות ספרותיות מושך את ידו למשך זמן מצער מהעתון, רצונו של אדם זה כבודו. בשבילו הרבה יותר נוח ויותר טוב, ואם תמשיכו, אתם המנהלים החדשים, במסורת של בן-אב"י, העתונאי העברי הראשון לאחר אביו, אז תמלאו את תפקידכם.

אני מברך אותו בכל טוב והצלחה סלה... (סוף פרטי ונאומו החסבה — בגליון חזור).

הזה פנינים יקרות, שרק סופר חרור רוח כתבי הקודש יוכל להעלותו לפני סהל סודאינו, ומבחינה זו לא העריכו כראוי את ערכו של בן-אב"י, הראש שון לתחיה העברית במוצאו ושעזר לה בכל ימי פעולתו.

ו, אשר ל"דאר היום" ו"גלגוליו", שוכחים דבר אחד, שבירושלים הישוב הישן הוא העיקר כאן וחובתו של עתונאי להיות חרור מהאווירה והסביבה שלו ורק באופן כזה הוא פועל על הקהל. "דאר היום" הצליח בקרב הישוב בשביל שידע להסתגל אל הקהל והישוב הישן בעיר ובכפר והם הבינו אותו. ואם יבואו מחדשי העתון ויוניתו מעתה את הקהל הזה. לעתיד תראו שהעתון יפסיד הרבה. "דאר-היום" עם כל חוסר צורתו הקבועה

מרוכה בפעולת תחית הלשון העברית, ואין מן הצורך לשים לב לבקורת שמבכרים אותו מצדדים שונים. ישנן מלים למאות שהוא חידש ונכנסו לשפה, שאפילו ביאליק משתמש בהן, ואינו זוכר שבן-אב"י יצרן. ישנן הרבה מחקרים של בן-אב"י, אמנם הוא עתונאי מראשיתו, ובשעת כתיבת מחד קריו הוא משפיע עלינו רוב טובה, וכמה דברים טובים מצאנו בהם. עתה הוא מחבר מלון של שמות. ישנו אדם אחר שמחבר מלון של שמות העברים בקשר עם צמחים, ולאיש ההוא יש שייכות למכללה, והנה כמה חרושים מצוינים מצאתי בבן-אב"י שאינו מתימר ליוודע. אבל יש לו הרגשה כל כך עמוקה בלשון. לא הכל ראוי להתקבל בעבודה זו, אבל יש להוציא מן המחקר